

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

19

Dosar nr.11850/2005

DECIZIA NR.107

Ședința publică din data de 10 ianuarie 2006

PREȘEDINTE : MIHĂLCESCU CORNELIU

JUDECĂTORI : CHIRICA ELENA

PREDĂ POPESCU FLORENTINA

GREFIER : DUMITRESCU DORINA

Pe rol fiind judecarea recursurilor declarate de pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22, jud.Prahova și Autoritatea Națională Națională a Vămilelor prin Direcția Regională Vamală cu sediul în București, str. Mircea Eliade nr. 18, sector 1, împotriva sentinței nr.252 din data de 17 octombrie 2005 pronunțată de Tribunalul Prahova în contradictoriu cu contestatoarea SC SRL cu sediul în Ploiești, str. jud.Prahova.

Recursuri scutite de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata contestatoare SC SRL reprezentată de avocat Ichim Raluca din Baroul Prahova, lipsind recurentii pârâți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Avocat Ichim Raluca pentru intimata contestatoare arată că nu mai are alte cereri de formulat, iar curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat Ichim Raluca pentru intimata contestatoare având cuvântul arată că soluția instanței de fond este temeinică și legală, corect reținându-se că exportatorul este din Olanda, iar pentru cele două rulote importate de contestatoare s-a acordat tarif vamal preferențial de 6%, fiind respectate dispozițiile art. 3 din Protocol.

Solicită respingerea recursului ca nefondat. Fără cheltuieli de judecată.

Curtea:

Asupra recursurilor de față;

Prin sentințe nr.252 din 17 oct.2005 Tribunalul Prahova-secția comercială și de contencios administrativ, a admis contestația formulată de contestatoarea SC SRL Ploiești, împotriva pârâtelor DGFP Prahova și Direcția Regională Vamală București, a anulat decizie nr.49 din 15.06.2005 a DGFP Prahova și actele constatatoare nr.318 și 320 din 5.05.2005 emise de către Biroul vamal Ploiești și a exonerat contestatoarea.

de plata sumei de
ROL stabilită prin aceste acte.
Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că
reclamanta a importat două rulote TEC cu nr. de inventar
TC 1472 și TB 523, pentru care i s-a acordat tariff vamal
preferențial (de 6 %), întrucât în declarațiile vamale s-a
prevăzut taxare de origine Olanda, și că acest regim a fost
acordat legal față de înscrisurile depuse la dosar, atât originale
în limba flamandă, cât și traduceri legalizate în limba română,
filele 14-27, din care rezultă că exportatorul este din Olanda
(Recreama D Boier Caravans-Groningen Olanda), astfel încât
prima instanță a reținut că a fost dovedită susținerea recla-
mantei că cele două rulote sunt produse originare din comunitatea
europeană în sensul dispozițiilor art. 3 și urm. din Protocolul
referitor la definirea noțiunii de produse originare, ratificat
prin OUG 192/2001.

Împotriva sentinței au declarat recurs pârâtele DGFP
Prahova și Autoritatea Națională a Vămirilor din Direcția Regională
Vamală București, criticând sentința pentru nelegalitate și
netemeinicie, invocând aceleași motive de recurs și anume
că în urma verificării de către organele vamale a controlului
vamal ulterior, s-a constatat că pentru cele două rulote, în
mod eronat au fost acordate preferințe tarifare, respectiv
exceptarea de la plata taxelor vamale față de adresa autorităților
vamale olandeze care a menționat că originea bunurilor importate
nu poate fi verificată, deoarece exportatorul nu este din Olanda.
Astfel încât bunurile nu puteau beneficia de regim tarifar
preferențial.

Mei arată recurentele că exportatorul Recreama D Boier
Caravans cu sediul în Groningen-Olanda, figurează doar în decla-
rațiile vamale ale reclamantei încheiate pe proprie răspundere și
acturile de achiziționare a rulotelor și nu în actele încheiate de
vamele și că în sensul dispozițiilor Protocolului
la definirea noțiunii de produse originare, nu este
clar ca produsele să fie originare, ci pentru a bene-
tarifar preferențial, trebuie ca certificatul Eur 1
să îndeplinească toate cerințele de legalitate, în
datelor înscrise în acel document.
Anularea recursului, modificarea în tot a
respingerea acțiunii reclamantei ca nefondată.

15.06.2005
din 5.05.2005
contestatobres

Curtea, examinând sentința, prin prisma criticilor din cele două recursuri, în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legilor ce au incidență în cauză, constată următoarele:

Motivele de recurs invocate de cele două recurente, fiind aceleasi, ele vor fi analizate împreună.

Criticile aduse sentinței de recurente, sunt fondate. Pentru cele două rulote TEC achizitionate de reclamantă din Olanda, la data intrării în țară a celor două bunuri, acestea au prezentat certificatul de circulație a mărfurilor Eur nr. BA 1444492, intimată-reclamantă beneficiind în vamă de scutire la plata taxelor vamale pentru cele două rulote importate, considerate produse originare din comunitatea europeană conform art.68 și 75 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României și Protocolul ratificat prin OUG nr. 192/2001, referitor la definirea noțiunii de produse originare.

Ulterior, în temeiul disp.art.61 din Lg.141/1997, art.106 din HG nr.1114/2001 și art.32 din Protocolul încheiat la 27 dec.2001, ratificat prin OG nr.192/2001, s-a verificat dovada de origine a celor două rulote și autoritatea vamală olandeză a comunicat că originea bunurilor nu poate fi verificată, deoarece exportatorul nu este din Olanda, așa cum rezultă din adresă nr.14135 din 18.04.2005 a Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Autoritatea Națională a Vămirilor.

În raport de aceste constatări, rezultă că în mod greșit, prima instanță a considerat că s-a dovedit indubitabil faptul că exportatorul celor două rulote este din Olanda și că bunurile sunt originare din Comunitatea Europeană în sensul dispozițiilor art.3 și urm.din Protocolul referitor la definirea noțiunii de produse originare ratificat prin OG nr.192/2001.

Prin urmare, dovedindu-se că exportatorul celor două rulote nu este din Olanda, rezultă că cele două produse nu sunt originare din comunitatea europeană în sensul disp.art.3 și urm din Protocolul referitor la definirea noțiunii de produse originare, astfel încât greșit prima instanță a considerat că intimată-reclamantă a beneficiat corect de regimul tarifar preferențial.

Ace fiind, pentru considerentele arătate, cele două recursuri declarate de părțile DGFP și Autoritatea Națională a Vănilor prin Direcția Regională Vamală București, sunt fondate și în temeiul art. 312 al. 1 și 2 Cod pr. civilă, vor fi admise cu atare și pe cale de consecință se va modifica în tot sentința recurată, în sensul respingerii ca nefondată a acțiunii formulate de reclamantă.

Pentru aceste motive
în numele legii

DECIDE:

Admite recursurile declarate de părțile D.G.F.P. Prahova și Autoritatea Națională a Vănilor, prin Direcția Regională Vamală București, împotriva sentinței civile nr. 252 din 11 oct. 2005 pronunțată de Tribunalul Prahova - secția comercială și de necontencios administrativ și în contradictoriu cu intimata-reclaman-
SC: SRL Proiectă și în consecință;

Modifică în tot sentința recurată, în sensul că respinge acțiunea, ca nefondată.

Irrevocabilă

Pronunțată în ședință publică, azi 10 ianuarie 2006.

Președintele: Cornelia Mărcescu, Elena Chiriac, Florentina Preda-Papescu

Grefier: Dorina Dumitrescu

EC/MP

Blex/11.01.2006
Adf.nr.790/CA/2005 Tribunal Prahova
Jef. Ionel Stănescu

...